

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Darinka Dekleva Marguč kot predsednica ter mag. Damjan Gantar in dr. Boštjan Zalar kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Tine Tratnik kot zapisnikarice,

v	upravnem	sporu	tožeče	stranke	:				
		,	, zoper	toženo	stranko:	REPUBLIKA	SLOVENIJA,	ki jo	zastopa
lr	formacijsk	i poob	laščene	c, Ljubl	jana,				

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-205/2014/2 z dne 15. 9. 2014,

na seji 24. decembra 2014

RAZSODILO:

Tožba se zavrne.

OBRAZLOŽITEV

- Tožena stranka je z izpodbijano odločbo zavrnila zahtevo tožnika za dostop do poročila – izsledkov nadzora nad uporabo IMSI lovilcev v policiji. V obrazložitvi odločbe navaja, da je prejela zahtevo tožnika za navedeno poročilo oziroma izsledke. Gre za izsledke inšpekcijskega nadzora nad uporabo IMSI lovilcev v policiji, ki ga je tožena stranka izvedla v začetku leta 2013. Tožena stranka se v svoji zavrnitvi primarno sklicuje na to, da poročilo še ni nastalo, ker predmetni inšpekcijski postopek še teče in torej zahtevani dokument ne obstaja ter zato niso izpolnjeni vsi kriteriji za informacijo javnega značaja po 4. členu Zakona o dostopu informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ). Informacija se ne nahaja v materializirani obliki. Pa tudi če bi poročilo že obstajalo, bi bilo potrebno dostop do njega zavrniti iz razloga obstoja izjeme po 7. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Upravni postopek namreč še teče, z razkritjem pa bi nastala škoda izvedbi upravnega postopka, ker še niso bila izvedena vsa procesna dejanja, dejansko stanje še ni bilo v celoti ugotovljeno, niso bile še zaslišane vse morebitne priče in pridobljeni morebitni dokazi. V predmetni fazi postopka z ugotovitvami nadzora ni bil seznanjen še niti zavezanec.
- 2. Tožnik v tožbi navaja, da ni sporno, da je upravni postopek še v teku, sporna pa se mu zdi obrazložitev glede tega, da bi razkritje informacije škodovalo izvedbi postopka. Tožena stranka ne pojasnjuje, kako bi seznanitev prosilca otežila zaslišanje prič in onemogočila izvedbo procesnih dejanj. Navedbe glede tega se mu zdijo premalo konkretizirane. Nadalje tožnik navaja, da ni zahteval le poročila, ampak tudi izsledke inšpekcijskega nadzora, izsledki pa niso le končno poročilo. Tožnik meni, da bi morala tožena stranka presojati tudi možnost dostopa do izsledkov, to pa so izjave prič, zapisniki in podobno. Tožnik tudi meni, da bi bilo potrebno tožbi ugoditi že iz razloga interesa javnosti po drugem odstavku 6. člena ZDIJZ. Javnost poročila oziroma izsledkov inšpekcijskega nadzora je prvi korak k omogočanju javne razprave, sodelovanja in v končni fazi odločanja v javnih zadevah. Državljani uporabe tehnologij ne morejo ustrezno obravnavati niti o njih informirano odločati, če uporabniki in nadzornik teh uporabnikov o tem molčijo. Tožnik opozarja tudi na to, da inšpekcijski postopek traja že dolgo časa in da v tem času ni bilo ugotovljeno niti dejansko stanje, pomembne priče niso bile zaslišane niti pridobljeni relevantni materialni dokazi. V interesu javnosti je, da izve, kakšni so razlogi, da ta postopek traja tako dolgo. Z IMSI lovilci v policiji namreč ni možno le zajeti številke naročnikov in uporabnikov SIM kartice osumljencev kaznivih dejanj, ampak tudi naključnih mimoidočih. Z uporabo teh naprav se ustvarjajo zbirke z ustavo varovanih občutljivih osebnih podatkov in v interesu javnosti je, da izve, na kakšen način zbiranje in obdelava poteka. Tožnik opozarja še na to, da je policija še konec leta 2012 trdila, da teh naprav ne uporablja. Razen tega pa je bil v zakonodajni postopek vložen tudi predlog sprememb ZKP, ki bi

zakonsko uredil uporabo IMSI lovilcev. Ta je bil sicer umaknjen in nadomeščen s spremenjenim predlogom ZKP, iz njega pa izhaja, da sprememb, ki se tičejo zakonske ureditve in IMSI lovilcev glede na trenutno situacijo ni mogoče obravnavati. Tožnik predlaga, naj sodišče izpodbijano odločbo spremeni tako, da zahtevi tožnika za dostop do poročila ugodi ali pa odločbo odpravi in zadevo vrne v ponovno odločanje.

- Tožena stranka v odgovoru na tožbo primarno predlaga sodišču, naj preizkusi, ali je bila tožba sploh vložena pravočasna, in če ni, naj jo s sklepom zavrže. V kolikor pa jo bo obravnavalo po vsebini, pa tožena stranka glede vsebinskih navedb tožbe navaja, da je bila zahteva zavrnjena iz razloga, ker informacija ne obstaja. Inšpekcijski postopek še traja in tožena stranka še ni sprejela nikakršnega poročila niti ni izdala nobenih izsledkov. Ne strinja se s tožbenimi navedbami, da so izsledki tudi izjave prič, reproduciranih listin, zapisnikov ipd. Pri tem gre le za dokazna sredstva, s katerimi se ugotavlja dejansko stanje, niso pa to izsledki. Kakšne so bile ugotovitve v inšpekcijskem postopku, ni mogoče zaključiti iz dokaznih sredstev ali iz posameznih procesnih dejanj v postopku, ampak šele iz upravnega akta, s katerim se inšpekcijski postopek zaključi, ta pa v konkretnem postopku še ni bil izdan. V konkretnem primeru odločitev pristojnega nadzornika za varstvo osebnih podatkov še ni bila sprejeta, posledično pa tudi izsledki ali poročilo še ni nastalo. S končnimi ugotovitvami še ni bil seznanjen niti zavezanec, ki se o njih še ni imel možnost izreči. Seznanjanje javnosti z informacijami iz posamezne faze inšpekcijskega postopka, dokler ta še teče, bi negativno vplivalo na tek samega postopka. Tožena stranka je dostop do zahtevanih informacij zavrnila izključno iz razloga, ker zahtevana informacija še ni nastala, s presojo vsebine zahtevanih informacij in vprašanjem, ali je javnost upravičena do seznanitve z ugotovitvami, pa se ni ukvarjala. Tožena stranka predlaga, naj sodišče tožbo zavrne.
- 4. Tožba ni utemeljena.
- 5. Sodišče najprej pojasnjuje, da je tožba vložena pravočasno, zato jo je obravnavalo po vsebini. Izpodbijana odločba je bila tožniku vročena 16. 9. 2014. Zadnji rok za vložitev tožbe je bil torej 16. 10. 2014, tožnik pa je tožbo vložil prav na ta dan, torej pravočasno.
- 6. Iz upravnega spisa je razvidno, da je tožnik na toženo stranko naslovil zahtevo, naj mu posreduje poročilo oziroma izsledke inšpekcijskega nadzora nad uporabo IMSI lovilcev v policiji. Ker je tožnik zahteval izsledke oziroma poročilo, iz take zahteve smiselno izhaja, da je zahteval rezultate inšpekcijskega nadzora, ti pa še niso nastali, torej se ne nahajajo v materializirani obliki. Iz navedenega razloga je sodišče sledilo navedbam tožene stranke, da zahtevi ni mogla ugoditi, ker dokument še ne obstaja in torej zahtevani dokument ne ustreza definiciji

informacije javnega značaja iz 4. člena ZDIJZ, po kateri je informacija javnega značaja tista informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom ali pridobil od drugih oseb. Zahtevani dokument se torej še ne nahaja v materializirani obliki in zato zahtevi ni bilo mogoče ugoditi. Iz navedenega razloga je po mnenju sodišča to pravi razlog, zakaj je bilo potrebno zahtevo zavrniti in je zato po mnenju sodišča brezpredmetno ugotavljanje, ali obstaja izjema iz prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.

- 7. Ker je iz zgoraj navedenih razlogov brezpredmetno, ali obstaja izjema iz 7. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, tudi niso relevantne tožbene navedbe o tem, ali bi razkritje dokumenta res lahko škodovalo izvedbi upravnega postopka, saj je sodišče sledilo tistemu delu obrazložitve izpodbijane odločbe, kjer se navaja, da zahtevanega dokumenta še ni.
- 8. Tožnik nadalje navaja, da ni zahteval le poročila, ampak tudi izsledke inšpekcijskega nadzora. Tožnik pod pojmom izsledkov smatra tudi izjave prič, listine, zapisnike in podobno. S tem v zvezi sodišče pojasnjuje, da pomensko pomenita izraza poročilo oziroma izsledek nekaj, kar predstavlja končne ugotovitve o neki stvari. Sodišče se ne strinja s tožbenimi navedbami, da so izsledki tudi izjave prič, listine, zapisniki in podobno, pač pa se strinja z navedbami tožene stranke, da so to le dokazna sredstva oziroma posamezna procesna dejanja, medtem ko pojem izsledkov oziroma poročila pomeni nekaj končnega. Tožnik pa je v svoji zahtevi želel prav to: poročilo oziroma izsledke in ne posamezna procesna dejanja oziroma materialne dokaze.
- 9. Nadalje tožnik navaja, da bi bilo potrebno tožbi ugoditi iz razloga interesa javnosti, pri čemer se sklicuje na drugi odstavek 6. člena ZDIJZ. Pri tem tudi natančno pojasnjuje, zakaj meni, da je v konkretnem primeru podan interes javnosti. Drugi odstavek 6. člena ZDIJZ določa, da se ne glede na določbe prejšnjega odstavka dostop do zahtevane informacije dovoli, če je javni interes glede razkritja močnejši od javnega interesa ali interesa drugih oseb za omejitev dostopa do zahtevane informacije, razen v določenih primerih, ki so v nadaljevanju navedeni. Pri tem sodišče pojasnjuje, da pride test javnega interesa v poštev le takrat, ko zahtevana informacija že obstaja in ko je hkrati ugotovljeno, da je podana katera izmed izjem iz prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, v konkretnem primeru pa po mnenju sodišča zahtevana informacija sploh še ne obstaja, zato so nerelevantne tudi tiste tožbene navedbe, ki se nanašajo na test interesa javnosti glede razkritja.

10. Glede na navedeno je odločitev tožene stranke pravilna, zato je sodišče na podlagi prvega odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) tožbo zavrnilo.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 24. december 2014

Predsednica senata:

mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

THE STORY OF THE S

Ta prepis je soglasen z izvirnikom.
Podpis pristojne sodne ospije: